STAND DER MAAN:

November . . . . . NIEUWE MAAN.
" . . . . . EERSTE KWARTIER.
" . . . . . VOLLE MAAN.
" . . . . . LAATSTE KWARTIER.
" . . . . . NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN

	Hoog Water.	Laag Water.
8 ZATERDAG . . .	12 40 m	6 20
9 ZONDAG	12-45	6-45
10 MAANDAG	1 30	7 30
11 DINGSDAG	2-15	8 15

SURINAAMSCHE COURANT.

A. 1834. ZATURDAG, DEN 8STEN NOVEMBER. No. 90

PARAMARIBO.

ADVERTENTIËN.

HIPOTHEKEN.

Den 31sten October 1834. A. J. KENSWIL, derde *Hypotheek*, ten behoeven W. H. LANS, *Executeur en Curator*, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op het Huis en Erf, gelegen alhier aan de *Keizerstraat*, bekend onder L^a. C. No. 92.

Den 7den November. HENDRIK SIMON ABENDANON, privé en voor zijne ex., ten behoeven W. H. LANS, in relatie als boven, te vestigen op het Huis en Erf, aan de *Klipsteenenstraat*, bekend onder L^a. C. No. 16. — En op ½ gedeelte van het Huis en Erf, aan de *Waterkant*, bekend onder L^a. D. No. 330a.

Paramaribo, den 8 November 1834.

WENTHOLT,
jung. Griffier.

(44710)

Op den 5den dezer overleed alhier, tot onze innerlijke droefheid, onze Waarde en Geachte Vader en Behuwd Vader, den Heer JACOB BINJAMIN JACOBS, in den ouderdom van ruim 64 Jaren. Wij geven langs dezen weg van dit afsterven kennis aan Vrienden en Bekenden, ons overtuigd houdende van hun deelneming in het voor ons zoo treffend verlies.

Paramaribo, den 7 November 1834.

G. JACOBS.

Mede uit naam van mijne Zusters en aangehuwde Broeders.

(44712)

In het begin der maand December aanstaande, dag en datum nader te bepalen, zullen de ondergeteekenden, door en ten huize van den Vendumeester M. A. REIJSER, doen verkoopen:

De *SLAVEN*, thans nog werkende op de Plantasie *Charlottenburg* in *Cottica*, benevens het *EFFECT* reive; cum annexis.

Paramaribo, den 6 November 1834.

L. THIJM qq.
A. F. GERDEMAN qq.
J. FROUIN qq.
J. F. ROUX qq.

(44741)

De ondergeteekende zal op Dingsdag e. k., door den Vendumeester A. SALOMONS, op Verdun doen verkoopen:

De Negerin CORA *Waschmeid*, met hare Kinderen CORNELIS, JOHANNIS, ADOLF en SILVIE.

Paramaribo den 7 November 1834.

MARGARET JOHANNA CHRISTIE.

(44739)

*** In het Pakhuis van Kapitein C. MEIJER, in de *Watermolenstraat*, zijn te bekomen tegen *gematigde prijzen:*

Verscheiden PROVISIEN, DRANKEN, STUKGOEDEREN, GLAS- en AARDEWERK, enz., enz.

(44740)

S. J. CONTENT

heeft ontvangen per Kapt. F. LANGE, beste Aardappelen. — Per Kapt. B. F. IPSEN, beste nieuwe Haring a 18 en 12 stuks in een vaatje, Charlotten, fijne Ajain, fijne Augurkjes, Olijven, Pruimedauten, Rozijnen en Amandelen in stoopen, — Ingelegde Snijboonen, Spersieboonen, en Zuurkool in vaatjes, Mirek Wortel, ingelegde Komkommers en Augurken in het groot en klein, nieuwe Spaansche Erwten a 32 centen per pond, Kastanjes a 50 centen per pond, Corchetten met echte Berlijnen tot een *civiele prijs* en ¼ zwart Calcen en andere Stukgoederen meer.

(44734)

HENDRINA van BOOS, verwittigd het geëerd Publiek dat zij om bijzondere redenen, jl. bij behoorlijke Acte de Volmagt van haar op JOH. MULLER gepasseerd, heeft ingetrokken.

(44709)

SCHEEPSTIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 8den dezer, het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. Cosse, naar Rotterdam; Ladng: 433 vaten Suiker, 335 balen schoone, 3 balen vuile Katoen en 7 vaten Rum.

Idem, de Nd. Aan. Brik *Cadet*, Kapt. S. Grover, naar Boston; lading: 267 vaten Melasse.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, tot en met 16 September.

FRANKRIJK.

Extrakt uit eenen particuliere brief uit Bayonne van 23 dezer:

Het volgende is een brief, geschreven door den General Zumala-Carregui aan den Karlistischen Minister van oorlog, aangaande het op 10 dezer tegen den General Carondelet gewonnene gevecht.

Mijnheer! Gisteren avond hebben de regeeringstroepen van den Koning onzen Heer, bestaande uit twaalf bevrijdingen, de troepen onder bevel van den generaal Carondelet in de vlakte van Larrion vol komen verslagen, waarbij hunne infanterie en kavallerie een gevoelig verlies ondervonden. Onder de gesneuvelde Officieren des vijands bevindt zich de Brigade-Generaal Herranz der troepen van Valladolid, en onder de vele gevangenen de Graaf de Vie Manuel, die als Kolonel bij den staf diente. Zestien paarden, eene menigte munitie, een groot aantal geweren, het grootste gedeelte des muzijkkorps en zeer groote voorraadje zijn in onze handen gevallen, behalve eenige kleedingstukken en geld, hetwelk onder de soldaten der overwinnende kolonne is verdeeld geworden.

Ik haast mij Uwe Exc. deze schitterende overwinning te berigten, ten einde Uwe Exc. dezelve aan Z. M. zoude kunnen bekend maken, zoodra mogelijk zal ik u de bijzonderheden mededeelen.

Van onzen kant is geen officier gedood of gekwetst, en van de soldaten is slechts een gesneuveld en tien gewond.

Munz, 20 Aug. *Thomas Zumala-Carregui.*

Nadere bijzonderheden:

Nevensgaande depesche zal u eenige bijzonderheden geven nopens het gisteren voorgevallen gevecht, dat geleverd is in de tusscheenruimte tusschen twee sterke vijandelijke kolonnes, want terwijl wij den slag leverden hield eene derzelven Amezaga-Baja, en de andere Estella bezet. Om deze redenen nam ik slechts de keurkompagnien met mij, ten einde eene snellere beweging ten uitvoer te brengen, hetwelk doende, ik den vijand dan ook tusschen de rivier van Larrion en het Ereul gebergte verraste en insloot. Eene vreesselijke slagting had hier plaats; het bloed werd bij stroomen vergoten, en zij die over de rivier poogden te zwemmen verdronken meerendeels. Wij hebben den Graaf de Vie Manuel, Grande van Spanje, gevangen gemaakt. De nevensgaande depesche zal niet in onze Bulletins worden opgenomen, vermits ik zie de bijzonderheden spoedig zal mededeelen. Onder de voornaamste gesneuvelden bij den vijand telt men drie of vier Kolonels en den Generaal Herranz. Er zijn van den vijand minst genomen 300 gedood en 100 verdronken, en daarenboven vele gevangenen gemaakt; het was eene volmaakte verrassing, door den ijverigen Zumala-Carregui behendiglijk ten uitvoer gelegd.

Uit Elisondo wordt geschreven, dat daar eenige Katalaners waren aangekomen met het bericht, dat Cuppe Katalonie in volkomen opstand was en dat Lorida Karel V had geproclameerd.

— De Heeren Chevant, Cailleux en de overige leden van de Commissie der houders van Spaansche renten hebben zich naar St. Cloud begeven, om de door hen opgestelde petitie aan den Koning voor te lezen. Z. M. heeft hen met de grootste vriendelijkheid ontvangen en heeft op de door den Heer Cailleux aan hem gerigte aanspraak geantwoord, te hopen dat het ontwerp van den Minister Toreno wijzigingen zoude ondergaan, dat voor het overige van Ambassadeurs krachtdadige reclamatien had gehaald en dat de gezant van Engeland vermogelijk in dien zelfden geest heeft gehandeld.

Zie hier den tekst van het verzoekschrift:

Sire! Twintig-duizend Fransche Huisgezinnen, alle belang hebbende bij de Spaansche Effekten, door het hen dreigende verlies in wanhoop gestort, komen met vertrouwen tot U hunnen toestand en hunnen wensch bloot leggen.

De wet, die particuliere personen bestuurt, moet ook Staten besturen; de eer is de pligt van allen; een Gouvernement heeft even min het regt daarvan te kort te doen als de minste burger, hoe is het dan begrijpelijk dat een Ministerie reeds in de eerste dagen van een nieuw Bestuur, in tijd van vrede, te midden der, aan hetzelve toegebolen wanorde schatten van Europa, aan bezuiniging heeft durven voorslaan? Van wien is het de pligt? van de vreemdelingen, welke het uitschudt, of van de Natie welke het wil ontzeuren?

In Spanje vermeent zich over de onregtmatige Agenten van dezelfs financiele operatien te beklagen te hebben, dat het die personen alsdan regtstreeks aantaste, de Regtbanken zullen alsdan uitspraak doen. Maar heeft men, omdat men is bedrogen geweest, het regt om anderen te bedriegen?

Sire! Toen in uw naam het traktaat des viervoudigen verbonds werd afgekondigd,

dachten wij daarin de verzekering onzer regten te ontwaren, wij dachten zulks inderdaad uithoofde van de onderstelling dat Spanje voortaan met gerustheid die constitutionele loopbaan kon vervolgen, wier openbaartigheid deszelfs kracht uitmaakt. Wie had derhalve kunnen voorzien, dat een met Frankrijk gealliëerd gouvernement het zich om zoo te spreken, ten taak zoude stellen om aan Fransche schede te verooorzaken.

Sire! Zijt onze hulp, onze toevlugt, Uwe ondersteuning alleen kan ons voor verschrikkelijke rampen behoeden, wij smeeken zulks als eene gunst, en zullen het als eene weldaad aanmerken.

Wij zijn met den meesten eerbied, Sire!

Van Uwe Majesteit de zeer nederige, zeer gehoorzame en zeer getrouwe Dienaren.

(*Hier volgen* 3000 *Naamteekeningen.*)

— Eindelijk hebben wij, langs eenen buitengewonen, doch zoo het schijnt officiëlen weg, kennis bekomen van de additionele artikelen tot het traktaat des vierendigen verbonds. Het is een dagblad van Barcelona (*el Vapor*) van 20 Augustus), hetwelk dezelve mededeelt, onder de verklaring, daarvan door middel van Zijne Exc. den Kapitein Generaal in kennis gesteld te zijn. Deze artikel maken een eind aan de twijfelingen, welke men tot dus verre had mogen voeden nopens het aan Frankrijk toegewezen aandeel in het dempen van den, aan gene zijde der Pyreneen zoo hardnekkig gevoerden noodlottigen burgeroorlog. De rol van Frankrijk zal zich bepalen tot het aan de grenzen afwijzen van allen onderstand hoe ook genaamd, die uit het binnenland aan de Spaansche insurrectie mogt worden geleverd. Engeland en Portugal zouden, indien de omstandigheden zulks medebragten tot meer krachtdadige medewerking kunnen geroepen worden; ersgenoemde Mogendheid zoude eene scheepsafdeeling en de andere een korps troepen beschikbaar houden. Ziedaar de strekking van deze toevoeging aan het traktaat van 22 April jl.

De inhoud der bedoelde artikelen luid als volgt:

Hunne Majesteiten, de hooge contracterende partijen van het traktaat dd. 22 April 1834 de jongste gebeurtenissen van het schiereiland in ernstige overweging hebbende genomen, en overtuigd, dat de nieuwe staat van zaken daar te lande nieuwe maatregelen vereischt ter meer volledige bereiking van het doel, dat zij zich in gezegd traktaat hebben voorgesteld, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd (*dezelfde die het traktaat hebben onderteekend*), welke de volgende additionele artikelen tot het boven bedoelde traktaat van 22 April 1834 hebben vastgesteld.

Art. 1. Z. M. de Koning der Franschen verbindt zich om op de grenzen zijner staten de meest geschikte maatregelen te nemen, ten einde te beletten, dat de Spaansche insurgenten van het Fransche grondgebied eenigen onderstand in wapenen, volk, of krijgsbenoodigdheden ontvangen.

Art. 2. Z. M. de Koning van het verëenigde Rijk van Groot-Brittannie en Ierland verbindt zich om aan H. Kath. M. de wapenen en oorlogsbenoodigdheden te leveren welke zij mogt beheeren, en daarenboven om, wierd het nood, H. Kath. M. met eene scheepsmagt behulpzaam te zijn.

Art. 3. Z. Keiz. M., Regent van Portugal in naam der Koningin Donna Maria, geheel bezield met dezelfde gevoelen als zijne hooge bondgenooten, en wenschende zich bovendien erkentelijk te betoonen wegens de, door H. M. de Regentes van Spanje bij Art. 2 van het traktaat van 22 April 1834, op zich genomen verpligting, verbindt zich om, in geval zulks noodig wierd, mede te werken tot de hulpverleening aan H. Kath. M. met alle hem ten dienste staande middelen, en in voege, zoo als deswegens tusschen genoemde Majesteiten zal worden bepaald.

Art. 4. De voorgaande artikelen zullen dezelfde kracht hebben als of dezelve woordelijk waren ingelascht in het traktaat van 22 April 1834, waarvan zij moeten geacht worden een deel uit te maken; zullende derzelver ratificatiën binnen de tijdsruimte van veertig dagen of vroeger, indien zulks mogelijk is, te Londen worden uitgewisseld.

DUITSCHLAND.

De groote zuil, die te Petersburg, tegenover het winter-paleis, is opgerigt ter eere van wijlen Keizer *Alexander*, zal den 11den September met de meeste plegtigheid ontdekt worden. Er zullen bij die gelegenheid groote feesten plaats hebben. Z. M. de Koning van Pruissen is door Keizer *Nicolaus* uitgenoodigd, om daarbij tegenwoordig te zijn, maar heeft voor deze uitnoodiging bedankt in eenen brief, waarin Z. M. zijne levendige deelneming betuigt aan de inwijding van het gedenkteeken, hetwelk voor toekomende geslachten ten bewijze der buitengewone inspanning tot afwerping van een ondragelijk juk strekken, en hun den roem des vorsten verkondigen zal, die door de kracht van zijn genoten geest overal die inspanning wist te bewerken en tot bereking van het heilzame doel dienstbaar te maken." Voorts wordt in dien brief gemeld, dat Z. M. 17 officieren en 38 soldaten zijner garde, welke aan de beroemde veldtogten van boven bedoeld tijdvak hebben deel genomen, onder bevel van zijnen zoon prins *Wilhelm*, naar Petersburg zal zenden, om bij de plegtigheid de gehoede pruissische armee te vertegenwoordigen "welke nog altijd trotsch is op de herinnering van dien eeuwig onvergetelijken tijd, op haar broederlijk verbond met de dappere russische troepen, en op de genegenheid van hem, die haar den weg ter overwinning baande, en geen onderscheid maakte tusschen haar en zijn eigen leger." Deze brief des Koning is bij dagorde des Keizers aan de russische legers bekend gemaakt "opdat een ieder de ware bedoelingen des Konings erkennen den elven voor zijne vlijtende deelneming denken, en het vriendschappelijke verbond des russischen legers met het pruissische, als een waarborg voor het welzijn en den roem der beide Rijken bevestigen moge." Voorts wordt in die dagorde gezegd, "dat de Keizer het besluit van Z. Koninklijke M. beschouwt als een nieuw bewijs van de onverbrekbaarheid des verbonds tusschen de beide Rijken, — een verbond, hetwelk door de beproefde vriendschap der beide monarchen, door de bloedverwantschap der regerende huizen, en door den gemeenschappelijken roem der beide legers gesticht is." Bij gelegenheid der inwijding van het gedenkteeken zullen 100,000 man troepen tegenwoordig zijn.

WENKEN.

De laatste helft der vorige, en de twee eerste dagen der loopende maand, hebben ons daar zigtbaar overtuigd, tot welk eene hoogte van krachtontwikkeling de stille stad- en landbewoner kunnen worden opgevoerd, wanneer zij met geestdrift gehoor geven aan de roepstem van het bedreigde vaderland, en zich eendragtig scharen om den standaard van vrijheid en nationale onafhankelijkheid. Geen ijdele hoogmoed of zelfsverbeelding besturen onze pen, maar waarheid, maar onbetwistbare waarheid, als wij de betuiging hier neder schrijven: nooit zagen wij zulk een welgeoefend en in krijgstocht uitmuntend leger van burgerhelden als bij het huiswaartskeeren onzer schutters *Elf* bataljons Groningers, Friesen, Drentschen, Overijselschen en Gelderschen, te zamen *vijf duizend vier honderd zes en veertig* manschappen en *twee honderd zeven en vijftig* officieren, rukten door, sedert den tienden Augustus binnen; vertrokken het getal onzer stedelijke daarbuiten, van daar weder naar de plaats hunner bestemming, en gaven, gedurende hun oponthoud, het treffendste bewijs van orde zucht en voorbeeldige gedrag.

Wij verwonderden ons, bij het zien van zoovele dappere verdedigers en beschermers onzer vaderlandsche grenzen wier heldhaftig en ontzagwekkend voorkomen ons vaderland, bijna vier jaren lang een onverwinbaar aanzien gaf, wij verwonderden ons bij het zien van zoo veel dapperen niet, dat Graaf Bylandt eene aanbiedde krachtsinspanning noodig oordeelde, om zich in eene dreigende houding tegen ons over te stellen, toen wij op het punt stonden, om geheel *België* aan onze zegevierende wapenen te onderwerpen. Wat mogendheid van den eersten rang kon, gedurende de laatste vier jaren, zoo spoedig op zulk een leger van welgezinde, waargoetende en wapenvaardige burgers roemen als het door de gevoerde burgers noemen als het door de mogendheden misken de vergunde en onregtvaardige bejegende Nederland!? De wijze Voorzienigheid Gods en de beraden voorzigtigheid van onzen gëerbiedigden Koning hebben het verhoed, dat het meten onzer krachten met de krachten van het Fransche zooger oemde bevrijdings-leger niet tot verwezenlijking is gekomen, en het dierbaar bloed onzer brave landgenooten voor Vaderlandschen grond niet heeft doorweekt; wij danken voor den zegen en juichen om het vreedzaam huiswaarts keeren van zoovele duizenden, die voorzeker bij een verder *voorwaarts!* niet in gebreke zouden gebleven zijn, om den buitenlandschen vijand evenzeer als onze brave Citadellers landdaadzakelijk te overtuigen, dat de Nederlanders hunner heiden afkomst geenszins onwaardig zijn.

Sloeg het hart ons hoog in den boezem toen wij, in 1832 en 1831, de moedige dezer braven naar het strijdperk zagen heenen trekken, om hunne betrekkingen en vrienden, om ons en het geheele Vaderland te beschermen en te beveiligen, nog hooger moest het hart in onzen borsten kloppen bij het eer beladen, als getrouwe bevrijders tot hunne haardsteden te zien wederkeeren; terwijl wij de hooge verpligting gevoelden, die op ons rust om den teruggekeerden, waar zulks noodig is, in dezen den stand, waarin zij vroeger hun eerlijk brood verdienden, behulpzaam te zijn tot het herwatten van hun bestaan. Hun moedige trouw, hunne onverschrokkenheid hebben ons hun vier jaren in vrede en rust vruchten over nijverheid doen plukken; thans is het tijdstip daar, dat zij weder in en ongestoord en in ruime maate de vruchten hunner heroïsche vlijt gaan inoogsten, mogelijkheid daartoe ware voorzeker der aanwezig dus iets ligter te vinden, weest dan bij deszelfs ten einde spoed, er het zou tot dien hoofde wenschelijk gewees zijn kon in de lente het onbespaard verlof te hebben zien toestaan; de strijdkundige aanvoerders scheen zulks toen niet te gedoogen en der hooge regering eerst in den zomer het vereischte van den hoogst belangrijken maatregel te vergunnen.

Wordt onze hartelijke hoop derhalve vervuld, dan vinde het meerderdeel der huiswaarts gekeerden van zelve de middelen tot een gewenscht bestaan, en den ontbreekt het nergens aan welgezinden en erkentelijken, die het kleiner deel den weg banen tot het werkzaam zijn in vroegeren staat en betrekking. De kieschheid verbiedt het ons, dringredenen aan te wijzen, welke ons tot zulk een wegbanen, behalve onze burgerlijke verpligtingen, nog in het hijzonder moeten aansporen. In eene welgeordende maatschappij behoort de eene burger het belang van den anderen te bevorderen; opdat door die algemeene bevordering algemeene welvaart blijke. Wedstrijd ontwikkelt zielskrachten en gelijkt tot heilzame uitkomsten; broederlijk en weigunst daarentegen zijn hatelijke ondeugden, die den zedelijk maatschappelijken mensch onteeren. Wachten wij ons bestendig voor het koesteren der schandelijke ondeugden en verslaven wij ons in ons gezegend Vaderland, waar zoo vele edele deugden onder deszelfs bewoners uitblinken, bovenmeet de eerekroon van ware broederlijkheid, van burgerlijke welwillendheid en edele menschenmin! Zoo zullen onze teruggekeerde verdedigers en beschermers nimmer berouw kunnen gevoelen over hunne verklaring in trouw en moed en veel kwaads zal er door ons geweerd worden, tot welks verspreiding wij, in het tegenovergestelde gaval, zelve geene geringe aanleiding zouden hebben gegeven.

Ter Drukkerij van Gebroeders Sebregs.